

mest hensigtsmæssige måde. Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at den gældende varefortegnelse, som benyttes ved udfærdigelse af indførselstilladelser, er udarbejdet på grundlag af den handelsstatistiske varefortegnelse i 1932 og består af 20 hovedgrupper og 408 varenumre. Varefortegnelsen er gennem årene under valutaordningen blevet ændret flere gange, dels med henblik på en større udspecifisering, dels i forbindelse med udvidelser og indskrænkninger af frilisterne for indførsel. Ministeren har peget på, at det — ikke mindst i årene efter krigen — ofte har været påkrævet at forsyne indførselsbevillingerne med klausul om, at de kun kan benyttes til indførsel af ganske bestemte varearter indenfor det pågældende vareområde. Denne praksis, der griber ind i dispositionsfriheden, har man måttet benytte for at sikre importen af de mest betydningsfulde varer, og man må se i øjnene, at det også fremover kan være nødvendigt at benytte denne fremgangsmåde, fordi varefortegnelsen ikke i tilstrækkelig grad er udarbejdet under hensyntagen til varernes forsyningsmæssige interesse. Under de givne forhold har det været nødvendigt forlods at søge dækket behovet for de til genopbygning og forbrug vigtigste varer, og i det omfang, hvori der består en væsentlig forskel mellem importønskernes art og omfang og de forhåndenværende bevillingsmuligheder, vil det fortsat kunne være nødvendigt at benytte den hidtidige fremgangsmåde. I adskillige tilfælde har klausulering for bestemte varearter været bragt i forslag fra erhvervsside. Med hensyn til et så vigtigt område som metervareimporten søges der i forbindelse med den fornylig etablerede nyordning foretaget en væsentlig forenkling, således at bevillingerne for større varegrupper forsøgsvis udstedes uden nærmere udspecifisering.

Handelsministeren har fremhævet, at der allerede nu finder indgående drøftelser sted angående alle fordelingsproblemer m. v. med erhvervenes hovedorganisationer og i vid udstrækning med brancheforeninger,

og ministeren vil være enig i, at man med henblik på de rejste spørgsmål viderefører og udbygger den hidtidige praksis på den måde og i den form, dette efter forhandling med erhvervene findes mest hensigtsmæssigt. Spørgsmålet om en begrænsning af varenumrenes antal vil blive inddraget under disse drøftelser med erhvervsorganisationerne, og ministeren vil i løbet af februar måned forelægge rigsdagens vareforsyningsudvalg resultatet af forhandlingerne. Såvel for erhvervene som for myndighederne vil en forenkling af systemet — i det omfang dette er muligt — kun kunne hilses med glæde.

Under forhandlingerne i udvalget har man ligeledes peget på, at det vil være af betydning, at man ved indgåelse af handelsaftaler tilstræber, at indførslen kun fastlægges i meget store hovedgrupper. Handelsministeren har ligeledes givet udtryk for sin principielle enighed heri. Ministeren har i denne forbindelse fremhævet, at man fra myndighedernes side under de løbende handelsaftaleforhandlinger stedse har holdt sig dette for øje, men at det under de nuværende forhold, hvor der på mange områder er vareknaphed, ofte har været nødvendigt at søge opnået specielle leverings-tilsagn fra udlandet og til sikring af disses gennemførelse at foretage tilsvarende specifikationer af importkontingenterne. I forekommende tilfælde har det kunnet og vil det også kunne være nødvendigt for opfyldelsen af de aftalemæssige forpligtelser, som vi til gengæld for opnåelse af danske ønsker har måttet påtage os, at foretage udspecificeringer vedrørende importen, men principielt er man fra myndighedernes side ganske enig i ønskeligheden af, at fastlæggelsen af importen sker i så lidt udspecificeret form som muligt, og vil have dette i erindring ved kommende handelsforhandlinger.

Udvalget har stillet en række skriftlige spørgsmål til handelsministeren og har modtaget ministerens besvarelse heraf. Det fremsendte materiale, som snarest vil blive optrykt, har været drøftet med ministeren.

Udvalget indstiller — med tilslutning af